

Salzkammergut trophy 2017 - Strecke A

Prispeval Uroš Breški
torek, 18 julij 2017

V soboto 15.07.2017, je bila v Bad Goisernu vsakoletna masovna MTB veselica. Dogodki so se odvijali praktično cel vikend in udeleženci smo lahko zbirali različne dolžine prog, tekmovanje v DH z monocikli ter tudi dirko z gravel kolesi! Sam sem si šele leta ogledoval dolgo, vsega spointovanje vredno 211km različico z 7000 vertikalnimi metri vzpenjanja in letos je zgleda napočil čas, da obkljukam tudi ta "monster" maraton!

Potem, ko sta z njim opravila prijatelja Srečo in Denis, sem imel dovolj informacij in časa za primerno pripravo oskrbe na progi in tudi primeren trening. S slednjim je bilo sicer najmanjše tvevanje, saj sem po pripravah na dolge ure na MTBju za 24h di Finale samo malo odpohal, nekaj malega dodal in šele je bil tu dan odhoda v Hallstatt, kjer smo bili nastanjeni za čas dirke. Lep turističen kraj ob jezeru, čeprav ob tem času kar malo preveč oblegan s strani turistov iz celega sveta. Ravno prav za malo relaksa in tudi k sreči dovolj miren ponoči, za normalno spanje. Glede na to, da je bil start dirke ob petih, v dvajset minut oddaljenem Bad Goisernu, mislim, da je bil to kar pomemben dejavnik.

Vremenska napoved nam je šele teden prej napovedovala, da bo v startnini vključeno vodno hlajenje, tako da je bila dan prej ena glavnih tem, kdaj bo padalo, koliko bo padalo, ali bo zeblo samo v spustih ali tudi v dolini, kaj naj si oblečemo ko bomo startali...ali bi sploh startali...ok, o zadnjem nas večina ni hotel razmišljati!

V petek sem se spravil v posteljo šele zelo zgodaj, saj je bila budilka nastavljena za tri zjutraj, oziroma bolj točno tri ponoči. Tisti, ki me poznajo vejo, da je bil to zame mogoče sicer največji izziv, glede na moje pogoste nočne izmene v slušbi. Pa vendar mi je uspelo. Ob treh zajtrk. Mačem kruh in gledam kako zunaj zliva...neprecenljivo! Čeakalo me je vsaj sicer ur dežja, temperature pa so se tekom dirke gibale med sicerimi in sicerinajstimi stopinjami. Kljub temu se ob petih počenemo v dež, v neznanu. Neznano, ker tako dolgega enodnevnega maratona sicer nisem vozil, ker nisem poznal proge pa tudi, ker v vseh teh razmerah ne vem kako se ti bo telo odzvalo. Zaradi tega sem sicer v dolini, po startu pridobil toliko mest, da sem potem lahko zašel vzpon bolj kontrolirano. Pa ne bolj kontrolirano zaradi kasnejših napadov, ampak v šelji po konstantni vožnji čez celo avanturo. Nekako se mi j ta recept izšel. Po v mokrih razmerah dobro odpeljanih spustih, kontroliranih vzponih in sprotnem dodajnju goriva sem dve tretjini vozil lepo, v zadnji tretjini pa se je začela kazati utrujenost, priakovana utrujenost. S tem pa nisem imel teave samo jaz, kilometri in višinci naredijo pa svoje tudi pri konkurentih, tako da sem uspel proti koncu pridobiti sicer nekaj mest in se zapeljal čez cilj z časom 12:23:21, kar je zadostovalo za absolutno 38. mesto v skupni razvrstitvi. Z odpeljanim sem zadovoljen. Lepo sem opravil z nepoznanimi vzponi in spusti ter šele kar krutimi vremenskimi razmerami. Je pa to tekma, kjer te lahko šele malenkosti ustavijo. Potrebna je dobra pripravljenost, brezhlebn oprema in predvsem dobra pomoč na feed zonah, kjer se lahko spet samo zahvalim Metki, ki je letala iz krepevalnice na okrepvalnico in potimala vse, kot vedno, v nullo!

Udeležba na takih dogodkih, pa po mojem mnenju ne sme biti skromna samo na tekmovanje. Tu je prelepa narava, ki ne sme ostati neopažena, treba je izkoristiti kot mini dopust in predvsem druženje... Ni lepega, kot zvečer pokramljati o vsem kar se premika okrog tebe, ne samo o kolesu in kaj dobrega pojest in popit kakšen krigel regeneracijskega...

rezultati

stran prireditve